

РЕШЕНИЕ

№ 7268

гр. София, 03.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.03.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Светлана Димитрова

**ЧЛЕНОВЕ: Радина Карамфилова
Николай Димитров**

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **482** по описа за **2024** година докладвано от съдия Радина Карамфилова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на Д. И. С., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], общ. М., обл. В., ул.,Д. П.“ № 10 срещу решение № 5342 от 20.11.2023 г. постановено НАХД № 15977 по описа за 2022 година на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 114 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 7942/14.11.2022 г., издадено от Началник Отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа” към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол” при АПИ, с което на касатора, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 Закона за пътищата е наложена глоба в размер на 1500,00 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” ЗП, вр. чл. 8, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като в частта относно размерът на наложената глоба същата е намалена от 1500,00 лева на 1000,00 лева, като в останалата част НП е останало непроменено.

В жалбата се твърди, че решението е неправилно и незаконосъобразно, постановено в нарушение на материалния закон по доводи изложени в касационната жалба. Моли се за отмяна на обжалваното решение, с което да бъде отменено издаденото НП.

В съдебно заседание касаторът редовно призован не се явява лично, не се

представлява.

Ответникът по касация, редовно призван, се представлява от юрк. Т., която е изразява становище за неоснователност на касационната жалба. Претендира разноски, а в случай, че от страна на касатора се претендират разноски за адвокатско възнаграждение, прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XXII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 АПК, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

При извършената служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав, намира обжалваното съдебно решение за валидно, допустимо и правилно.

С обжалвания съдебен акт съдът е изменил Наказателно постановление № 7942/14.11.2022 г., издадено от началник отдел „Контрол на републиканската пътна мрежа” към Дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол” при АПИ, с което на касатора на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 Закона за пътищата е наложена глоба в размер на 1500,00 лева за нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а” ЗП, вр. чл. 8, ал. 2, вр. ал. 1, вр. чл. 37, ал. 1, т. 1 от Наредба № 11/03.07.2001г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, като в частта относно размерът на наложената глоба същата е намалена от 1500,00 лева на 1000,00 лева.

Решението е правилно и законосъобразно, съответно на материалния закон и постановено без допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила по аргументите изложени в него.

Не са налице наведените в жалбата касационни основания.

Изводите на първоинстанционния съд за доказаност на нарушението и за липса на процесуални нарушения в хода на административнонаказателното производство кореспондират на установената правилно фактическа обстановка се споделят изцяло от настоящия състав на касационната инстанция, като същите са в съответствие с материалния закон и събраните по делото доказателства.

Извършеното деяние е квалифицирано от АНО като административно нарушение по чл. 53, ал. 1 във вр. с чл. 26, ал. 2 т. 1 б. "а" от Закона за пътищата. Въведените разпоредби на специалния закон въвеждат санкция за нарушение на забраната за дейност от специалното ползване на пътищата, изразяваща се в движение на извънгабаритно и тежко ППС по смисъла на § 1 т. 1 от ДР на Наредба № 11 от 03.07.2001 г. за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС, без разрешение издадено от администрацията, управляваща пътя.

Не се споделя релевираните в касационната жалба доводи, че незаконосъобразно е ангажирана личната административнонаказателна отговорност на Д.С. в качеството му на водач на тежко ППС, на основание чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, за допуснато

нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП.

Разпоредбата на чл. 8, ал. 1 от Наредба 11/03.07.2001 г. на МРРБ предвижда, че движението на извънгабаритни ППС се осъществява в рамките на специалното ползване на пътищата и се разрешава в случаите, когато е невъзможно или нецелесъобразно да се използва друг вид транспорт или когато товарите не могат да бъдат разглобени на части и превозени в рамките на общественото ползване на пътищата. Ал. 2 на същата норма гласи, че извънгабаритните и/или тежки ППС могат да се движат с разрешително за преминаване по пътищата, отворени за обществено ползване, издадено от администрацията, управляваща пътя. След издаване на разрешителното собствениците на извънгабаритни и/или тежки ППС или лицата, които извършват превозите, съгласуват със съответната служба за контрол при Министерството на вътрешните работи (МВР) движението на извънгабаритното или тежкото пътно превозно средство, като съгласуването се извършва върху разрешителното.

Споделя се формираният от първоинстанционния съд извод, че касатора в качеството му водач на тежко ППС е осъществил от субективна страна състава на соченото административно нарушение. Разпоредбата на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от Закона за пътищата не поставя изискване относно субекта, който следва да се снабди с разрешение за специално ползване на пътищата, а съдържа единствено забрана за извършване на дейности по специалното ползване на пътищата чрез движение на тежки и/или извънгабаритни ППС, без за това да има надлежно издадено разрешение. Именно поради това субект на нарушението по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП е и лицето, което фактически е извършило дейността по ползване на пътя, а не само това, което е наредило превоза. Аргумент за кръга на задължените лица се съдържа и в чл. 15, ал. 3 от Наредбата № 11/03.07.2001 г. на МРРБ, съгласно която собствениците на извънгабаритни и/или тежки ППС или лицата, които извършват превозите, са длъжни да подадат в Агенция "Пътна инфраструктура" или в съответното областно пътно управление или община заявление за издаване на необходимото разрешително по образец. Това се потвърждава и от санкционната норма на чл. 53, ал. 1, т. 2 от ЗП, в която е предвидено наказанието да се налага на три отделни категории физически лица - нарушители на разпоредбите чл. 25, чл. 26 и чл. 41 от ЗП; извършващите движение на тежки и/или извънгабаритни ППС без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя; и лица, които наредят да бъде извършено движение на тежки и/или извънгабаритни ППС без разрешение на собственика или администрацията, управляваща пътя. В този смисъл, касаторът е от кръга на лицата - субекти на нарушението.

Въз основа на съвкупна преценка на събраните по делото писмени и гласни доказателства следва, правилно въззивният съд е направил извод, че наказателното постановление е издадено при спазване на процесуалните правила и при правилно приложение на закона при определяне съставомерността на деянието, неговата правна квалификация като административно нарушение по чл. 26, ал. 2, т. 1, б. "а" от ЗП във връзка с чл. 8, ал. 2 и, ал. 1 и чл. 37, ал. 1 т. 3 от Наредба 11/03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС и основание за налагане на административно наказание по чл. 53, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата.

Правилно е намален и размерът на наложената глоба, като съдът е преценил и изложил мотиви за направеното изменение.

Следователно с оглед на гореизложеното, касационната инстанция намира, че не са

налице посочените в жалбата касационни основания, поради което касационната жалба е неоснователна, а обжалваното съдебно решение следва да бъде оставено в сила.

По разноските по производството:

При този изход на делото, направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение се явява основателно, поради което и на основание чл.63д, ал.3 от ЗАНН, следва да му се присъди в размер на 80, 00 лева, определено на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо и второ АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд – София град, XXII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 5342 от 20.11.2023 г. постановено НАХД № 15977 по описа за 2022 година на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение /НО/, 114 състав.

ОСЪЖДА Д. И. С., ЕГН [ЕГН] с адрес: [населено място], общ. М., обл. В., ул.,Д. П.“ № 10 да заплати на Агенция „Пътна инфраструктура“ сумата от 80.00 лева - юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: